

Forfatter: Udrag fra Fjorten eventyr og fortællinger

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 224.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365529040.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Denne tendens bliver mærkbart forstærket i Ingemanns produktion fra 1820 og frem. I årene lige før havde han foretaget sin store dannelsesrejse til Italien over Tyskland, Schweiz og Frankrig. Udbyttet af rejsen blev ikke kun et førstehåndskendskab til spændende, eksotiske miljøer, men i det hele taget en større interesse for den ydre virkelighed. Det første værk, hvor denne nye udadvendthed kan spores, er *Eventyr og Fortællinger*, 1820. Her tages en genkendelig nutidsvirkelighed op til digterisk behandling, og selv om den ikke er det eneste eller det vigtigste plan i fortællingerne, betegner samlingen dog noget markant nyt i Ingemanns produktion. I sammenhæng med denne vending mod det jævne står utvivlsomt en anden nyorientering, der kan iagttages i *Eventyr og Fortællinger*: Ingemanns joviale humor havde hidtil kun givet sig meget få og sporadiske udtryk i hans digtning, men fra nu af indgar den meget hyppigt i hans værker. Selv om *Eventyr og Fortællinger* på disse to vigtige områder markerer en ny fase i Ingemanns digtning, skal bruddet med de tidligere værker ikke overbetones: i Sphinxen er det gennemgående tema i ungdomsdigtningen, menneskets splittelse mellem det dæmoniske og det himmelske, drevet til sit yderste.